

Şairin Kalemінде Öldü Aşk

— Mikail Dede · 19 Temmuz 2016

Devrik bir çınarın yanında,
Ağladı karanfil kokulu bedenler,
Kızılara bürünmüş,
bir okyanusun kumsalı gibi,
Sönük bir yıldızın düşmesi gibi,
Mavi deniz küskün bize,
Dünyanın yörüngesini deęiřtirmesi gibi.

Sonsuz mavi ufuklara doęru yelken
açtı ışık.
Tuzlu su gibi,
berrak derin okyanus, çılgın sessizlik,
Çembere alınmış mehtap,
Taze gelin yakamoz.

Kızıl ateş gibi... parlak,
parladı siyah-beyaz aynalarda,
Ve kor alevlerde yandı, şair dizelerde,
nağmelerin hüznünlü uğultusunda.

O ışık... mehtap ve mavi,
olgunlaştı ressamın fırçasında,
bedenler yığıldı, ruhu karanlık adam,
ve doldurdu kadehine zehirli şerbet.
Ve gizli gözlere mahkûm şiir,
Şair kalemінде öldü ölümsüz aşk.